

РЕШЕНИЕ

№ 1361

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11207** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление – ЗУСЕФСУ (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.).

Образувано е по жалба на Сдружение „Партньори за регионално, обществено и гражданско развитие в Европейския съюз“ със седалище в [населено място] и адрес на управление: [улица], вх. А, ап. 25, представлявано от председателя на Управителния съвет Д. А., подадена чрез адв. М. Б. от САК, срещу Решение от 24.11.2022 г. на ръководителя на Управляващия орган (Р.) на Оперативна програма „Околна среда“ (ОПОС) 2014 – 2020 г. за определяне на финансова корекция в размер на 10 % от допустимите разходи по Договор № 5 от 26.08.2022 г., сключен с изпълнителя Обединение „Екоинициатива 2022“ на стойност 250 000 лв. без ДДС.

Жалбоподателят възразява срещу констатацията за незаконосъобразност на формулираните изисквания към съдържанието на техническото предложение и конкретно тези, относими към изискуемия „Подход за управление на риска“. Прави собствен анализ на така заложеното условие за съответствие, включително идентифицираните от възложителя рискове, които според жалбоподателя са неправилно тълкувани в обжалвания акт. Акцентира, че избраният критерий за възлагане в процедурата е „най-ниска цена“, поради което техническото предложение не подлежи на оценка, а преценката за допустимост с изискванията на възложителя е в пълно съответствие, както с приложимия нормативен акт, така и с правото му в

рамките на своята оперативна самостоятелност да формулира критерии, които съответстват в най-голяма степен на нуждите му, при отчитане спецификата, обема и сложността на възлаганата дейност. Изразява несъгласие с изводите на Р. за възможен субективизъм от страна на помощната комисия, т.к. възложителят не е предвидил оценка по брой, вид или качество на този елемент от предложението. Излага подробни съображения за недоказана причинна връзка между нарушението и вредата. Посочва, че в решението на Р. не са посочени каквито и да било обстоятелства за финансовото влияние на нарушението, а упражнената компетентност не отразява принципа на пропорционалност, изведен от практиката на Съда на ЕС. Като възразява и срещу обосновката на органа във връзка с избраната правна квалификация на нередността, обобщава, че не е доказано по категоричен и обективен начин ограничаването на достъпа на кандидатите до участие в процедурата. Допълнителни доводи за незаконосъобразност на решението се съдържат в писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира се отмяна на оспорения индивидуален административен акт, ведно с присъждане на разноски съгласно приложен на л. 128 от делото списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Р. на ОПОС 2014-2020 г., чрез юр. Д., в с.з. оспорва основателността на жалбата. Не излага конкретни съображения, освен общо изявление за законосъобразност на обжалвания акт. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 75-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и на основание чл. 168, ал. 1 АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

Жалбоподателят - Сдружение „Партньори за регионално, обществено и гражданско развитие в Европейския съюз“, е бенефициер на безвъзмездна финансова помощ по сключен административен договор № Д-34-25/21.02.2022 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПОС 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на Европейския съюз по процедура чрез подбор № BG16M1OP002-2.009 “Изпълнение на демонстрационни проекти в областта на управлението на отпадъците“ за изпълнение на проект ИСУН № BG16M1OP002-2.009-0013 с наименование „Не изхвърлям, а помагам“.

За реализацията на проекта е обявена процедура за избор на изпълнител с публична покана по Глава четвърта „Специални правила за определяне на изпълнител от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ“ ЗУСЕФСУ и Постановление № 160 на МС от 1.07.2016 г. за определяне правилата за разглеждане и оценяване на оферти и сключването на договорите в процедурата за избор с публична покана от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ПМС № 160/2016 г.) с предмет: "Разработване на он-лайн базирана система за обмен на употребявани вещи „Не изхвърлям, а помагам“.

На основание чл. 51 ЗУСЕФСУ и чл. 2, ал. 1 от ПМС № 160/2016 г. бенефициерът е публикувал публичната покана в Информационната система за управление и наблюдение на средствата от ЕС в България 2020. Неразделна част от нея е Техническата спецификация за изпълнение, която в т. IX са посочва изискванията към Техническото предложение, а именно:

„Като част от техническото предложение за изпълнение на услугата, всеки кандидат

следва да представи Стратегия за управление на услугата, която включва следните елементи:

1. Подход и методология за изпълнение на поръчката;
2. Подход за управление на риска;
3. Подход за управление на качеството“.

Под „подход“ следва да се разбира представяне на начина/средствата/метода за изпълнение на дейностите, предвидени за изпълнение, съгласно Техническата спецификация“

...

2. Подход за управление на риска

Всеки кандидат за изпълнител следва да предложи цялостен подход за Управление на риска, който ще прилага при изпълнение на услугата. Рисковете следва да се приоритизират според това доколко проектът е изложен на съответния риск. За определяне доколко проектът е изложен на всеки отделен риск е необходимо да се извърши оценка по минимум следните показатели:

- Степен на значимост - отклонението от планираните графици, усилия и разходи, ако рискът действително се реализира;
- Вероятност от настъпване - това е вероятността рискът действително да се реализира (обикновено се изразява като процент);
- Рисковата експозиция - получава се като произведение от степента на значимост и вероятността от настъпване;
- Индикатор - за всеки риск от списъка се идентифицира подлежащо на измерване състояние, настъпването на което означава, че рискът действително се е реализирал. Тези състояния представляват индикатори за появата на риска (с чиято помощ разбираме, че рискът е вече реалност);
- Стратегия за ограничаване - разработването на планове за ограничаване на риска означава да се намалят последствията от настъпването на риска. За някои рискове се изисква да се опишат и действията, чието изпълнение зависи от настъпването на риска.

Рискове, които могат да произтекат във връзка с изпълнението на проекта, идентифицирани от Възложителя, и следва да се оценят от всеки кандидат са:

- Липса на достатъчно изходна информация за изпълнението на услугата;
- Липса на съдействие и ефективна комуникация от страна на заинтересованите страни при изпълнение на услугата;
- Недобра комуникация между страните по договора относно потенциалните проблеми, които биха могли да възникнат в хода на изпълнение на дейностите;
- Недостатъчно ясна регулация на процесите и данните, обхванати от планираната информационна система;
- Недостатъчни, липсващи или неправилно разпределени ресурси (човешки, финансови, технически средства и др.);
- Специфични рискове, свързани със сигурност и натоварване на системата от крайни потребители.

В подхода за Управление на риска, кандидатът следва да представи за всеки риск от минималния списък на Възложителя оценка съгласно предложената от него методология, включваща като минимум описаните по-горе показатели“.

Извършен е последващ контрол на процедурата за възлагане, приключил с констатации за извършено нарушение, отразени в писмо изх. № 2-009-0013-2-781 от

01.11.2022 г. Прието е, че в публичната покана, с която е одобрена Техническата спецификация за изпълнение на услугата, са формулирани условия за допустимост на техническото предложение, които необосновано ограничават участието на лица в процедурата, което представлявало нарушение на чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ. След възпроизвеждане на частта от изискванията към съдържанието на Техническото предложение, касаещи т. 3 „Подход за управление на риска“, е прието, че с тях възложителят е допуснал субективизъм в преценката на комисията, което от една страна, е в противоречие с принципите, установени в чл. 50, ал. 1 ЗУСЕФСУ – равнопоставеност и недопускане на дискриминация и спазване на принципите за свободна и лоялна конкуренция, а от друга страна е в пряко нарушение на изискването на чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, съгласно което в бенефициентите не могат да включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата.

Срещу констатациите в сигнала за нередност е депозирано писмено възражение от жалбоподателя с изх. № 11/BG-0013/10.11.2022 г., което не е възприето от Р. и е последвало издаването на оспореното решение за определяна на финансова корекция. С него административният орган е потвърдил предварителните констатации от извършения контрол на процедурата и е приел за незаконосъобразно заложеното изискване за представяне към техническото предложение на участниците на „Подход за управление на риска. Идентифицирани са като нарушени разпоредбите на чл. 50, ал. 1 и чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ и с привръзка към чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ е прието, че е налице нередност по т. 11, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата/Наредба за посочване на нередности).

Р. е съобразил приложимото национално и общностно законодателство и позовавайки се на съдебна практика на СЕС е обосновал разбирането, че нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Вследствие на упражнената компетентност е определена финансова корекция по пропорционалния метод в размер на 10 % върху стойността на допустимите разходи по сключения с изпълнителя Обединение „Екоинициатива 2022“ Договор № 5 от 26.08.2022 г. на стойност 250 000 лв. без ДДС.

При тази фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице - адресат на оспорения индивидуален административен акт, имащ право и интерес от обжалването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 73, ал. 4 ЗУСЕФСУ, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. В чл. 9, ал. 1 с.з. е регламентирано, че органи за управление и контрол на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЕФСУ) са управляващите органи, счетоводните органи и одитните органи, като ал. 5 възлага на управляващите органи отговорности във връзка с цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, предотвратяването, откриването и

коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице..

В случая материалната компетентност на издателя на оспореното решение произтича от посочената по-горе нормативна регламентация и чл. 33, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите, приет с ПМС № 208 от 27.09.2017 г., обн., ДВ, бр. 80 от 6.10.2017 г., в сила от 1.10.2017 г., съгласно която Главна дирекция "Оперативна програма "Околна среда"“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Околна среда" за програмните периоди на Кохезионната политика на ЕС и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на ЕС, Кохезионния фонд и Структурните фондове. Персоналното овластяване на издателя на акта да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда" 2014 – 2020 г., а с това да издава и актове по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, следва от приложената по делото на л. 22 Заповед № РД-707/01.08.2022 г. на министъра на околната среда и водите. Следователно проверяваното решение за определяне на финансова корекция е издадено от компетентен орган.

При издаването му са спазени изискванията на чл. 73, ал. 1 и ал. 3 ЗУСЕФСУ за мотивирана писмена форма с обсъждане на възраженията на бенефициера. Решението отговоря и на общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 АПК. Административният орган е изложил установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират на валидността и обосноваването на упражненото властническо правомощие. Доказателствата по делото сочат, че е спазена процедурата по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ. Бенефициерът е уведомен за констатираното нарушение и неговата правна квалификация като нередност. Предоставена му е възможност за възражения, които са обсъдени при издаване и формиране на волята на органа, обективизирана в процесното решение.

Относно материалната законосъобразност на акта:

С атакуваното решение е определена финансова корекция на жалбоподателя на основание чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ, която норма въвежда правилото за пълна или частична отмяна на финансовата подкрепа със средства от ЕФСУ при наличие на конкретно посочени основания, между които по т. 9 - за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ.

Легално определение на понятието "нередност" се съдържа в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие,

Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета. Общностната разпоредба определя като "нередност" всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

От анализа на приложимото право се извеждат елементите от фактическия състав на нередността, а именно: действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на ЕФСУ, което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане и има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза.

Нормата на чл. 70, ал. 2 ЗУСЕФСУ препраща за случаите на нередности към Наредбата за посочване на нередности, като в Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 се съдържа изброяване на нарушенията и процентен показател на приложимите финансови корекции. В раздел I "Обявление и документация за обществена поръчка/процедура за избор с публична покана" в относимата по делото разпоредба на т. 11 са включени следните видове нередности: използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от приложението, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците. В б. "а" на т. 11 от Приложението се съдържа описание на нередности и примери за такива, а именно: нередността се отнася до критерии или условия, които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка, такива са например следните случаи: минималните изисквания за възможностите на кандидатите/участниците са свързани с предмета на поръчката, но не са пропорционални; използвани са критерии за подбор като показатели за оценка на офертите; изискан е конкретен модел, източник или специфичен процес, който характеризира продуктите или услугите, търговска марка, патент, тип или конкретен произход, или производство, без да са добавени думите "или еквивалент", с изключение на случаите, когато такива изисквания са свързани с несъществена част от предмета на поръчката и влиянието върху бюджета на ЕС е само формално (без действително или потенциално финансово влияние). Показателят на корекцията за визираната нередност е в размер на 10 на сто.

Не е спорно, че жалбоподателят Сдружение „Партньори за регионално, обществено и гражданско развитие в Европейския съюз“ няма качеството на възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за обществените поръчки, поради което за него при възлагане на дейности на външни лица са приложими правилата по чл. 51 – 53 ЗУСЕФСУ и тези, съдържащи се ПМС № 160/2016 г. (А...: чл. 54 ЗУСЕФСУ). В тази връзка и в съответствие с чл. 50, ал. 1 ЗУСЕФСУ бенефицирът е възложил изпълнението на дейностите по проекта чрез публична покана, като правомерността на проведената процедура правилно е преценена от Р. съгласно нормативната уредба по Глава четвърта ЗУСЕФСУ и ПМС № 160.

Насрещните тези и възражения на страните се отнасят до наличието на констатираното от органа нарушение на чл. 50, ал. 1 и чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, което

има финансово влияние и представлява основание за частично отнемане на финансовата подкрепа съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ, квалифицирано като нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Процесната процедура касае възлагане на услуга с предмет "Разработване на он-лайн базирана система за обмен на употребявани вещи „Не изхвърлям, а помагам“, която съобразно приложеното проектно предложение е част от дейност 2 „Изпълнение на демонстрационен проект за предотвратяване образуването на битови отпадъци чрез изграждане на ИТ система „Не изхвърлям, а помагам“. Според описанието на бенефициера тази ИТ система представлява web базирано приложение (уеб-платформа), с помощта на която ще се осъществява цялостния координационен процес на пренасочване на ненужни дрехи, мебели, техника, играчки и др. домакински вещи към организации от третия сектор, социални и образователни организации, в т.ч. работещи с уязвими групи от населението.

За провеждане на процедурата по глава четвърта ЗУСЕФСУ възложителят е изготвил и оповестил публична покана, като в съответствие с чл. 51, ал. 1, т. 3 с.з. е формулирал изисквания към съдържанието на Техническото предложение, отразени в раздел XI от Техническата спецификация. В т. 2 е посочено, че всеки кандидат следва да предложи цялостен подход за управление на риска. Възложителят е идентифицирал 6 риска, които могат да произтекат във връзка с изпълнението на проекта - липса на достатъчно изходна информация за изпълнението на услугата; липса на съдействие и ефективна комуникация от страна на заинтересованите страни при изпълнение на услугата; недобра комуникация между страните по договора относно потенциалните проблеми, които биха могли да възникнат в хода на изпълнение на дейностите; недостатъчно ясна регулация на процесите и данните, обхванати от планираната информационна система; недостатъчни, липсващи или неправилно разпределени ресурси (човешки, финансови, технически средства и др.); специфични рискове, свързани със сигурност и натоварване на системата от крайни потребители. При идентифицираните възможни критични фактори за проекта е изискано от кандидатите да извършат оценка на съответния риск по конкретно посочени от възложителя показатели, служещи за определяне на това доколко проектът е изложен на съответния риск.

Установеното от Р. нарушение е свързано именно с тази част от изискванията на възложителя, относими към минималното съдържание на Техническото предложение, което по разбиране на Р. не съответства на разпоредбите на чл. 50, ал. 1 и чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, считайки, че формулираните условия не предполагат възможност за точна и ясна обективна преценка за качеството на предлаганото изпълнение, а оттам и невъзможност да бъдат преценени обективно подадените оферти на кандидатите. Приел е, че подходът за управление на риска допуска субективизъм в преценката на комисията, което от една страна е в противоречие с принципите, установени в чл. 50, ал. 1 ЗУСЕФСУ - равнопоставеност и недопускане на дискриминация и спазване на принципите за свободна и лоялна конкуренция, а от друга страна, е в пряко нарушение на изискването на чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ, съгласно което в публичната покана бенефициентът, не може да включва условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата.

Настоящият съд не споделя изводите на Р., т.к. те не се подкрепят от анализа на документите, одобрени от бенефициера в контекста на дейностите предмет на процедурата и на приложимите материалноправни разпоредби. Съображенията за това

са следните:

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ПМС № 160/2016 г. посочва, че определянето на изпълнител при провеждане на процедура за избор на изпълнител с публична покана по ЗУСЕФСУ се извършва въз основа на икономически най-изгодната оферта. Според алинея втора икономически най-изгодната оферта се определя въз основа на един от следните критерии за възлагане: 1. най-ниска цена; 2. ниво на разходите, като се отчита разходната ефективност, включително разходите за целия жизнен цикъл; 3. оптимално съотношение качество/цена, което се оценява въз основа на цената или нивото на разходите, както и на показатели, включващи качествени, екологични и/или социални аспекти, свързани с предмета на поръчката. Избраният критерий за възлагане се посочва в публичната покана (чл. 3, ал. 3 от ПМС № 160/2016 г.), като конкретният избор на критерий е оставен от законодателя в оперативната самостоятелност на възложителя.

В случая възложителят е приел критерий за възлагане "най-ниска цена", с оглед на което коментираният от Р. изисквания досежно подхода за управление на риска по своя характер съставляват единствено и само указания относно минималното съдържание на техническите предложения. Видно от мотивната част на акта, на практика те са възприети като показатели за оценка, които са характерни за критерия оптимално съотношение качество/цена, явяващ се различен от избрания - най-ниска цена. Оттам неправилно е тълкуването и преценката, че възложителят е използвал неясни и двусмислени изисквания, които давали възможност за субективизъм в работата на помощната комисия и различна интерпретация от участниците. Очевидно е смесването на критериите за оценка с изискванията за минимално необходимо съдържание на офертата.

В акта си Р. посочва, че формулираните от възложителя изисквания към съдържанието на Техническото предложение не предполагали възможност за точна и ясна обективна преценка за качеството на предлаганото изпълнение. Но в случая не се преценява качеството на изпълнението, а покриването на минималните изисквания за съдържание на Техническото предложение с оглед очакването участниците да предложат подход за управление на риска. Не се оценява качеството на този подход, нито предвидените мерки за преодоляване риска. От прегледа на така заложените минимални изисквания, ведно с изходните параметри, съдържащи се в техническата спецификация, не се установява наличие на неяснота или предпоставка за субективизъм от страна на помощната комисия. Евентуален субективизъм би бил налице, ако се оценяваше качеството на този елемент от предложението с предвиждане на надграждащи обстоятелства за посочване на допълнително идентифицирани от всеки кандидат рискове. В случая помощният орган преценява съответствието на офертата с условията на възложителя не като показател за оценка, а като минимални изисквания за съдържание на техническото предложение и то по разбираеми, предварително зададени, конкретни и важими за всички потенциални участници базови параметри. Логическото и смислово тълкуване на тези изисквания позволява да бъдат преценени отделните предложения, доколкото същите въвеждат ясни и обективни критерии за преценка на офертата от гледна точка на съответствието ѝ с изискванията за съдържание. Яснотата на поднесената на участниците информация за това какво следва да включат в офертите си е функция на принципите по чл. 50, ал. 1 ЗУСЕФСУ и значи разбираемост, каквато възложителят е осигурил. Наред с това, предварително идентифицираните рискове, служещи за основа на

стратегията за управление на риска, са пряко свързани с предмета на процедурата и показват единствено разбирането на възложителя, че изпълнението на проекта може да бъде повлияно от други вътрешни и външни фактори, които създават неопределеност – дали, кога и до каква степен изпълнителят ще успее да изпълни възложените услуги. Оттук и предвиденото съдържание на техническото предложение е средство за създаване у възложителя на обоснована увереност, че участниците ще изпълнят предмета на поръчката.

С подходът да преценява доколко изискванията за съдържание на офертите води до качествено изпълнение, а оттам и доколко са обосновани тези изисквания, Р. недопустимо навлиза в оперативната самостоятелност на възложителя. Тълкуването, което органът прави е твърде формално, стеснително и без оглед на цялостната концепция за управление на риска, включваща идентифициране, оценяване и контролиране на *потенциални* събития или ситуации (вътрешни и външни условия и заплахи), които могат да повлияят негативно върху изпълнението на проекта, и то без значение от техния източник, без значение и по чия вина настъпват или кой носи отговорностите за избягване на потенциалните заплахи.

С оглед на изложеното процедурането на възложителя не е в противоречие с чл. 50, ал. 1 и чл. 51, ал. 4 ЗУСЕФСУ. Липсва ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за избор на изпълнител. Не е доказано визираното в оспореното решение нарушение на правилата за възлагане, което обуславя извод за липса на нередност по т. 11, буква "а" от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. Съответно, не е осъществен вторият елемент от фактическия състав на нередността по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. Поради това преценка относно третия елемент – нарушението има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, е недължима.

В обобщение съдът намира жалбата на Сдружение „Партньори за регионално, обществено и гражданско развитие в Европейския съюз“ за основателна. Оспореното решение за налагане на финансова корекция е материално незаконосъобразно и следва да се отмени.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за разноси е основателно в претендирания размер от 3 290,00 лв., съставляващ сбора на заплатената от оспорващия държавна такса от 240,00 лв. и 3 050,00 лв. – адвокатски хонорар, който в случая е в минималния размер, определен по алгоритъма на чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В този смисъл неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на поисканото от страната адвокатско възнаграждение.

Водим от горното на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.11.2022 г. на главния директор на Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда““ в Министерството на околната среда и водите и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ 2014 – 2020 г.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на Сдружение „Партньори за регионално, обществено и гражданско развитие в Европейския съюз“ със седалище в [населено място] и адрес на управление: [улица], вх. А, ап. 25, разноски за настоящата съдебна инстанция в размер на 3 290,00 (три хиляди двеста и деветдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Същото да се съобщи на страните с изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: